

GESCHILLEN
COMMISSIES
BIJZONDER
ONDERWIJS

LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET KATHOLIEK ONDERWIJS

KIEStraject inmenging privésituatie en communicatie over traject. Klacht ongegrond.

Klager dient een klacht in met betrekking tot een door school aangeboden KIES-traject voor de dochter van klager, zulks in verband met de echtscheiding van haar ouders. Het door school aangeboden traject ervaart klager als een ongewenste inmenging in de privésituatie. Klager vraagt zich af of de school zich op een dergelijke wijze in de privésituatie mag mengen en of de school wel de aangewezen instantie is om een dergelijk traject aan te bieden en te begeleiden. Klager heeft de wijze van communiceren door de school als dwingend ervaren. De school heeft in de stukken en ter zitting toegelicht dat de door haar ondernomen stappen genomen zijn in het kader van de op de school rustende zorgplicht. De door school ondernomen stappen zijn gericht geweest op het bieden van hulp aan de dochter van klager.

De commissie merkt op dat het KIES-programma een landelijk gerenommeerd programma betreft, dat door vele schoolorganisaties wordt aangeboden aan kinderen die te maken krijgen met echtscheidingen. Het aanbieden van het programma door de school acht de Commissie niet klachtwaardig. Overigens kan de Commissie zich wel voorstellen dat klager zich overvallen gevoeld heeft door het verzoek tot deelname van de dochter van klager aan het traject. De Commissie heeft echter niet kunnen vaststellen dat er door de school op dwingende wijze dan wel onprofessioneel met klager is gecommuniceerd. Naar het oordeel van de Commissie was het geoorloofd dat de school zich, vanuit haar zorgplicht, heeft bemoeid met het welbevinden van de dochter van klager. Niet aannemelijk is geworden dat de school zich in deze klachtwaardig heeft gedragen.

De klacht is op alle klachtonderdelen ongegrond.

Klachtnummer 2020/008

Advies aan:

Stichting * (verder: het bevoegd gezag), inzake de klacht van de heer * (verder: klager), vader van (naam dochter) tegen de basisschool * te (plaatsnaam) (verder: de school.)

I. Verloop van de klachtenprocedure

De Landelijke Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (verder: de Commissie) heeft de klacht van klager 27 januari 2020 ontvangen. Op 31 januari 2020 heeft klager zijn klacht aangevuld. De klacht is gericht tegen de directeur, de heer * en de intern begeleider, de heer * van de school.

In eerste instantie is er geprobeerd door tussenkomst van de Commissie de klacht alsnog door het bevoegd gezag te laten behandelen. Klager heeft vervolgens schriftelijk aangegeven daar geen vertrouwen in te hebben.

Op 21 februari 2020 hebben verweerders schriftelijk gereageerd op de klacht.

Tevens heeft de heer *, bestuurder, op 3 maart 2020 gereageerd op de klacht.

Daar een fysieke hoorzitting wegens de Corona maatregelen niet mogelijk was is de klacht conform de tijdelijke procedure schriftelijk afgedaan. Partijen hebben de gelegenheid gekregen voor repliek en

dupliek. Vervolgens heeft de Commissie naar aanleiding van een interne beraadslaging aanvullende vragen aan verweerders gesteld, die schriftelijk door het bevoegd gezag zijn beantwoord en waarop klager heeft kunnen reageren. Vervolgens heeft de Commissie op 11 mei 2020 haar advies vastgesteld.

II. De Klacht:

Klager ontving op 6 november 2019 een e-mail van school over de aanmelding van zijn dochter (naam dochter) voor de KIES-groep. In deze e-mail werd door de intern begeleider gevraagd of klager toestemming gaf om zijn dochter aan het KIES-programma te laten deelnemen. Nadat klager had aangegeven dat hij geen toestemming gaf, kreeg hij kort daarop een telefoontje van de intern begeleider met de vraag waarom hij geen toestemming gaf. Klager heeft aangegeven dat hij vond dat de intern begeleider geen enkele psychologische achtergrond had op het gebied van kinderen die te maken hebben met een echtscheiding en dat hij zich ernstig zorgen maakte om de privacy van zijn dochter.

Het feit dat er via de mail contact werd gezocht en niet telefonisch gaf klager geen goed gevoel. Daarbij heeft klager aangegeven dat de manier waarop zijn dochter met de scheiding omging een privékwesitie was en dat klager zelf wel hulp zou inschakelen wanneer dat nodig zou zijn.

Klager stelt dat hij vervolgens meerdere malen telefonisch en per e-mail is benaderd om hem op een dwingende toon te overtuigen dat het voor (naam dochter) het beste was om alsnog deel te nemen aan het KIES- programma. Verder heeft klager herhaaldelijk het verzoek gekregen of hij een afspraak wilde maken met psychologeninstituut *. Naar zijn mening is dit een privéaangelegenheid en is de school in deze ver haar boekje te buiten gegaan.

Klager heeft duidelijk gesteld dat hij deze bemoeienis niet op prijs stelt. Niet iedere scheiding is hetzelfde en niet ieder kind loopt daarbij een trauma op. Zijn dochter had volgens klager geen behoefte aan gesprekken. Naar zijn mening is een school niet de aangewezen plek om over een scheiding te praten zonder professionele hulp.

Klager stelt de volgende vragen:

- Is het toegestaan dat school zich met mijn privéleven en situatie bemoeit?
- Mag de school een dergelijk programma als het KIES-traject aanbieden?
- Is de school wel de aangewezen plek om dit soort gesprekken te voeren en zijn ze daarin wel genoeg bekwaam?

III. Standpunt verweerders

Verweerder heeft aangegeven dat het KIES-traject niet door de school zelf aangeboden werd, maar via de school. In november 2019 is er op de school een KIES-traject gestart. Dit is een lotgenotengroep waarin kinderen onder begeleiding van erkende KIES-coaches leren omgaan met de echtscheiding van hun ouders. Ouders in de gemeente (plaatsnaam) konden hun kinderen op vrijwillige basis aanmelden. De school heeft uiteraard geaccepteerd dat klager niet aan dit traject wilde deelnemen. Wel is het belang genoemd van passende hulp aan (naam dochter).

Omdat school verschillende zorgsignalen kreeg vanuit moeder, leerkracht en de leerling zelf heeft de school gemeend dat de deelname aan dit KIES-traject wellicht passend was in de situatie waarin de dochter van klager zich bevindt. Deelname aan dit traject vereiste van beide ouders schriftelijke goedkeuring. Daarom is contact gezocht met beide ouders.

Aangezien in eerste instantie geen telefonisch contact met klager tot stand gebracht kon worden op het telefoonnummer dat bij school bekend was is ervoor gekozen aan beide ouders een e-mail te sturen. Aangezien er geen reactie van klager kwam is er een bericht gestuurd via Social Schools. Omdat ook daar geen reactie op kwam is er via de moeder van (naam dochter) een nieuw telefoonnummer ontvangen, waarop klager wel bereikt is. Klager heeft telefonisch aangegeven dat hij geen vertrouwen had in het KIES-traject, mede omdat zijn privacy dan niet gewaarborgd kon worden.

Beide ouders gaven vervolgens aan dat er sprake was van een moeilijke echtscheiding en dat de communicatie tussen hen op dat moment niet goed was. Zij maakten zich beiden zorgen om de impact van de echtscheiding op (naam dochter). De school vond deze signalen zorgwekkend. Daarom is de school, nadat klager geen toestemming verleende voor de KIES-training, op zoek gegaan naar een meer passende vorm van begeleiding; passend bij de wensen van beide ouders. De school heeft vervolgens een traject met een kindbehartiger voor (naam dochter) gevonden en aan beide ouders voorgelegd. Een kindbehartiger zou in het belang van (naam dochter) kunnen meedenken en (naam dochter) kunnen leren omgaan met de echtscheidingssituatie. In het telefoongesprek van school met vader, waarin school een kindbehartiger had voorgesteld, gaf vader aan geen behoefte te hebben aan de voorgelegde optie. Wel gaf hij aan hulp te willen van * voor (naam dochter) (praktijk voor psychische hulpverlening). De school kon zich vinden in het voorstel van vader en er werd afgesproken dat vader hier het initiatief in zou nemen. Na dit telefoongesprek kreeg de school geen contact meer met vader. Hij reageerde niet op telefoontjes en mailde niet terug. De school zocht in dit stadium contact met de vader om na te gaan of de ingezette hulp van * al van start was gegaan en of de school nog een rol kon betekenen in dit proces. Door het uitblijven van het contact met vader besloot de directeur contact met hem te zoeken. Dit werd door vader niet gewaardeerd, resulterend in de klacht bij GCBO.

De school is van mening dat zij professioneel heeft gehandeld vanuit haar zorgplicht. De communicatie is respectvol geweest en is gericht op het bieden van hulp aan de dochter van klager.

IV. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt het volgende;

Aanbieden KIES-traject

Het KIES programma is een landelijk gerenommeerd programma dat door veel organisaties en scholen aan kinderen in echtscheiding situaties aangeboden wordt. Dat scholen hun medewerking verlenen aan het aanbieden van dit en vergelijkbare programma's past in de maatschappelijke rol die een school voor haar leerlingen en omgeving vervult.

Het aanbieden van een dergelijk programma door de school acht de Commissie derhalve niet klachtwaardig.

Communicatie

Naar aanleiding van de interne beraadslaging heeft de Commissie aan verweerder enkele vragen over de communicatie en het aanbieden van het KIES programma gesteld.

Uit de reactie van verweerder is gebleken dat (naam dochter) na de start van het KIES programma zelf heeft aangegeven dat zij graag wilde deelnemen aan de KIES-training. Vanuit dit signaal zijn de ouders van (naam dochter) benaderd om te informeren of zij ook dachten dat er hulp nodig was voor (naam dochter) met betrekking tot de echtscheidingssituatie van vader en moeder. Verweerder heeft erkend dat het met de kennis van nu verstandiger was geweest om de ouders al op een eerder moment actief te benaderen.

De Commissie constateert dat de school in het begin geen actieve rol speelde bij de aanmelding van de leerlingen voor het traject. Dit verliep destijds via het Preventie Platform Jeugd van de gemeente. De school stelde slechts haar gebouw beschikbaar. Vanwege een gering aantal aanmeldingen zijn er vervolgens in overleg met de leerkracht en intern begeleider ouders van de school persoonlijk of telefonisch benaderd en is hen informatie toegestuurd. Zij hebben daarna een formulier gekregen van de KIES-trainers waarin werd gevraagd om schriftelijke toestemming voor het werken met hun kind. Hierbij was ondertekening door beide ouders een minimumeis. Omdat het school niet lukte persoonlijk contact met klager te leggen, is hem uiteindelijk een e-mail gestuurd. Verweerder heeft in de stukken voldoende aannemelijk gemaakt welke procedure is gevolgd en waarom zij heeft besloten de ouders van (naam dochter) te benaderen.

De Commissie begrijpt dat klager zich door de e-mail overvallen heeft gevoeld. De Commissie heeft echter niet kunnen vaststellen dat verweerder zich onprofessioneel naar klager heeft opgesteld.

Dwingende toon

De Commissie heeft niet kunnen vaststellen dat er door de school op een dwingende toon met klager is gecommuniceerd. De inhoud van de schriftelijke berichtgeving geeft daar geen aanleiding toe. Vanuit haar zorgplicht heeft verweerder meerdere malen getracht contact met klager te leggen. Dat klager hier geen prijs op stelde maakt volgens de Commissie niet dat school geen contact met klager mocht opnemen. De stelling van klager dat hij wel bepaalt wanneer hij contact heeft met de school en wanneer niet volgt de Commissie niet.

Vanuit de gezamenlijke pedagogisch taak is contact tussen ouders en school een basisbeginsel.

Met name als er zorg is over een leerling.

Inmenging privé aangelegenheid

Verweerder heeft aangegeven dat de zorgsignalen die zij ontving pas nadrukkelijk in beeld kwamen nadat (naam dochter) zelf bij haar leerkracht had aangegeven dat zij met een KIES-training wilde meedoen. Hierna is contact gezocht met de ouders van (naam dochter). Klager ontkent dat (naam dochter) haar zorgen met de school gedeeld heeft en verwijt aan school (naam dochter) actief benaderd te hebben.

Voor het oordeel van de Commissie is het niet van belang door wie er zorgen zijn geuit. Het enkele feit dat er na het opstarten van het KIES traject op school zorgsignalen naar voren zijn gekomen maakt het naar het oordeel van de Commissie geoorloofd dat de school zich vanuit haar zorgplicht mocht 'bemoeien' met het welbevinden van haar leerling. Het welbevinden van een leerling behoort tot de reguliere zorgplicht van een school.

De school heeft in deze gedaan waartoe zij vanuit de zorg voor haar leerlingen verplicht is. Klager heeft het aan de Commissie niet aannemelijk kunnen maken dat de school zich in deze klachtwaardig heeft gedragen.

VI. Het oordeel van de Commissie

De klacht is op alle onderdelen ongegrond.

VII. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het uitbrengen van een advies.

Aldus gegeven op 11 mei 2020 door mr. M. van der Veen, voorzitter, mw. P. van de Veer en dhr. L. Swaans als leden in tegenwoordigheid van mr. A.C. Gröllers, secretaris.

